

ส.ท.บ. ๘๘๗- รับที่ 4524 รับ 2 มี.ค. 2558 12.40
--

ที่ ทส ๑๐๐๖.๓/ ๒๓๓

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔๒ ขอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท

กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

สท.รับที่ 171
รับที่ 2 มี.ค. 2558
เวลา 16.11

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๐ และการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๑๐ ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
 ๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่สุตที่ นร ๐๕๐๕/๒๓๘๕๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
 ๓. สรุปผลการประชุมองค์กรย่อยด้านการดำเนินงาน สมัยที่ ๔๑
 ๔. สรุปผลการประชุมองค์กรย่อยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สมัยที่ ๔๑
 ๕. สรุปผลการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ Durban Platform ว่าด้วยการเพิ่มระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวสมัยที่ ๒-๗
 ๖. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่สุตที่ นร ๐๕๐๕/๒๐๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอเรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๐ และการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๑๐ ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗) เรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) กำกับการบริหารราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เห็นชอบทำที่ประเทศไทยและอนุมติองค์ประกอบคณะผู้แทนไทยตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ โดยมี พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทย พร้อมทั้งผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวง

การต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนจากภาคเอกชน และตัวแทนเยาวชน รวม ๕๐ คน เข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๐ (The 20th session of the Conference of the Parties to the UNFCCC : COP20) และการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๑๐ (The 10th session of the Conference of the Parties Serving as the Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol : CMP10) ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน-๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๑.๒ การประชุมครั้งนี้ มีหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในระดับรัฐมนตรีเข้าร่วม จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าประชาคมโลกเห็นว่รัฐบาลไทยให้ความสนใจกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมอย่างเต็มที่ และเห็นนัยยะของประชาคมโลกที่ให้การยอมรับบทบาทของรัฐบาลไทยในสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งการประชุมครั้งนี้ยังเป็นการประชุมที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาข้อตกลงใหม่ที่จะมาแทนพิธีสารเกียวโต โดยเฉพาะการเจรจาภายใต้กรอบการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ Durban Platform ว่าด้วยการเพิ่มระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัว

๒. เหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากประเทศไทยได้ร่วมกับนานาประเทศในการเจรจาเพื่อการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวง ทบวง กรม และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาโลกตามที่ระบุไว้ในพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการดำเนินงานของทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการและอย่างยั่งยืน จึงต้องมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาร่วมรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาและพันธกรณี

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

คณะรัฐมนตรีควรที่จะได้รับทราบสรุปผลการประชุมฯ ในโอกาสแรก เพื่อจะได้ทราบถึงพัฒนาการของการประชุมระดับโลกที่ส่งผลต่อการกำหนดนโยบายและท่าทีเจรจาของประเทศไทยในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะเพื่อเตรียมการสำหรับการเจรจาในเวทีการประชุมรัฐภาคีฯ สมัยที่ ๒๑ ที่จะมีขึ้น ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส ในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่จะมีการจัดทำข้อตกลงใหม่

๔. สาระสำคัญ

สาระสำคัญของการประชุมครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ การกล่าวถ้อยแถลงของผู้นำประเทศ และกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญในการเจรจาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑) ถ้อยแถลงของหัวหน้าคณะผู้แทนไทย โดยพลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กล่าวถ้อยแถลงเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ ประเทศไทยเชื่อมั่นกับหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ระบุชัดว่าปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นภัยคุกคามมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และแสดงเจตนารมณ์ว่า

แนวทาง...

แนวทางในการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เหมาะสมที่สุด คือ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ ประเทศไทยกำลังดำเนินการร่วมกับประชาคมภายใต้กรอบอนุสัญญาฯ ได้แก่ การจัดทำแผนแม่บทว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๙๓ การประกาศแนวทางดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสม (Nationally Appropriate Mitigation Action : NAMAs) ร้อยละ ๗-๒๐ ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ยื่นหนังสือแสดงเจตจำนงต่อนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ แล้วเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งการร่วมเตรียมการจัดทำการสนับสนุนที่กำหนดอย่างมุ่งมั่นระดับชาติ (Intended Nationally Determined Contributions : INDCs) สำหรับประกอบการจัดทำข้อตกลงใหม่ที่จะมาแทนพิธีสารเกียวโต ซึ่งประเทศไทยเห็นว่าประเทศพัฒนาแล้วควรเป็นผู้นำในการลดก๊าซเรือนกระจกและดำเนินการตามเป้าหมายให้บรรลุผล รวมทั้งขอแสดงความชื่นชมที่หลายประเทศได้สมทบให้กองทุน Green Climate Fund (GCF)

๒) ถ้อยแถลงของอาเซียน ซึ่งประเทศไทยได้ร่วมพิจารณา และผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ในนามของประธานอาเซียน ได้กล่าวถ้อยแถลงที่แสดงความตั้งใจของภาคีสมาชิกที่จะร่วมกับกระบวนการของ UNFCCC ที่จะนำไปสู่การผลักดันการพัฒนาความร่วมมือภายใต้กรอบของอนุสัญญาฯ เพื่อให้มีพัฒนาการตามกรอบเวลาที่เหมาะสม อาทิ เร่งให้ภาคีจัดทำตราสารยอมรับข้อแก้ไขพิธีสารเกียวโต การจัดทำข้อเสนอ INDCs การขอให้ประเทศพัฒนาแล้วสนับสนุนด้านการเงินและการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งประเด็นความร่วมมือด้าน REDD+ นอกจากนี้ ยังยินดีร่วมมือที่จะผลักดันให้แนวทางในการพัฒนาข้อตกลงใหม่ประสบความสำเร็จ

๓) ถ้อยแถลงของกลุ่ม 77 และจีน โดยประธานาธิบดีของสาธารณรัฐโบลีเวีย เน้นการให้ความสำคัญของประเทศที่กำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยและพัฒนาน้อยที่สุด (Least developed country : LDCs) เพราะเป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากที่สุด ซึ่งรัฐภาคีของ UNFCCC ต้องร่วมมือกันโดยเฉพาะในด้านการปรับตัว การเงินและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นประเด็นที่กลุ่ม 77 และจีน ได้ให้ความสำคัญอย่างมาก ทั้งนี้ มีหลักการสำคัญ ๆ ได้แก่ (๑) ต้องไม่เอาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของคนรุ่นหลังมาใช้ (๒) ต้องดำเนินการตามคำมั่น และ (๓) เพื่อทำตามเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกที่ตั้งไว้ให้บรรลุผล

๔) ถ้อยแถลงของสหรัฐอเมริกา ได้แสดงเจตจำนงว่าจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้โดยรวม ๒ องศาเซลเซียส โดยกำหนดเป้าหมายว่าจะลดร้อยละ ๒๖-๒๘ โดยร้อยละ ๑๗ จะลดลงภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ หรือปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และจะลดลงอีกมากกว่าร้อยละ ๘๐ ในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ หรือปี พ.ศ. ๒๕๙๓ นอกจากนี้ ยังได้สนับสนุนการดำเนินงานของกองทุน GCF โดยได้สมทบทุน ๓ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ อีกด้วย

๕) ถ้อยแถลงของญี่ปุ่น ได้แสดงเจตจำนงในความพยายามลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้โดยการดำเนินการผ่านกลไกการดำเนินงานแบบทวิภาคีที่เรียกว่า กลไกเครดิตร่วม (Joint Credit Mechanism : JCM) ซึ่งได้ทำความตกลงร่วมกับ ๑๒ ประเทศ ซึ่งคาดว่าจะเป็

สามารถบรรลุเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซฯ นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินงานในด้านป่าไม้ ผ่านความร่วมมือภายใต้ REDD+ ตลอดจนญี่ปุ่นได้สนับสนุนการดำเนินงานของกองทุน GCF ด้วยการให้เงินทุนสมทบ ๑.๕ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

๖) ถ้อยแถลงของสหภาพยุโรป โดยแสดงความมุ่งมั่นที่จะให้ประเทศภาคีร่วมมือกันด้วยความโปร่งใสและสร้างความเข้าใจร่วมกันเพื่อที่จะได้ข้อยุติก่อนการประชุมสมัชชาที่กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งข้อตกลงปี ค.ศ. ๒๐๑๕ หรือปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น สหภาพยุโรปต้องการให้ครอบคลุมและเกิดความสมดุล (comprehensive and balanced) เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่สามารถบรรลุตามเจตนารมณ์ร่วมกัน รวมทั้งควรเป็นข้อตกลงที่ร่วมมือกันมุ่งไปข้างหน้า

๔.๒ ประเด็นเกี่ยวกับการเงิน

ที่ประชุมมีการหารือเรื่องความแตกต่างของระดับการพัฒนาระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศกำลังพัฒนา และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งประเทศกำลังพัฒนาได้เรียกร้องให้ประเทศที่พัฒนาแล้วรับผิดชอบในการจัดสรรเงินเพื่อการจัดการในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นอกจากนี้ ยังมีการอภิปรายในประเด็นการเข้าถึงแหล่งเงิน climate finance ที่ให้ความสำคัญกับการวัดผลสัมฤทธิ์ของการสนับสนุนทางการเงิน นอกจากนี้ ควรให้การสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนาด้วยกันเองด้วย (south-south cooperation) ในส่วนของการจัดการเชิงสถาบัน ภาคีเห็นพ้องว่าควรใช้กลไกและหน่วยงานที่มีอยู่แล้วภายใต้อนุสัญญาฯ อาทิ กองทุน GCF เป็นกลไกหลักร่วมกับกลไกอื่น ๆ ที่มีอยู่ภายใต้อนุสัญญาฯ เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (Global Environment Facility : GEF) เป็นต้น

กองทุนการเงินด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ได้รับความสนใจสูงสุดในการประชุมครั้งนี้ คือ กองทุน GCF ซึ่งขณะนี้กองทุน GCF สามารถระดมเงินทุนได้ถึง ๑๐.๒ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีทั้งประเทศพัฒนาแล้ว ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐฝรั่งเศส ราชอาณาจักรนอร์เวย์ ราชอาณาจักรเบลเยียม สาธารณรัฐออสเตรีย และประเทศกำลังพัฒนา ได้แก่ สาธารณรัฐเปรู และสาธารณรัฐโคลอมเบีย ร่วมเสนอสมทบ ซึ่งที่ประชุมรัฐภาคีฯ ยังได้เรียกร้องให้คณะกรรมการบริหารของกองทุน GCF ดำเนินการสนับสนุนในด้านการปรับตัว (Adaptation) การลดก๊าซเรือนกระจก (Mitigation) การเสริมสร้างศักยภาพ (Capacity building) และการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology development and transfer) รวมทั้งกระตุ้นให้มีการระดมทุนเพิ่มอีกไม่ว่าจะเป็นจากภาครัฐและภาคเอกชน และจากแหล่งเงินทุนทางเลือกอื่น

ในภาพรวมของประเด็นด้านการเงิน ประเทศกำลังพัฒนาเรียกร้องให้แหล่งเงินที่ให้ความช่วยเหลือจะต้องสามารถคาดหมายได้ มีความยั่งยืนและมีช่องทางให้เข้าถึงแหล่งเงินได้โดยตรง ไม่ยุ่งยาก ในขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วได้เล็งเห็นความสำคัญของประสิทธิภาพการใช้เงิน โดยเน้นในด้านความโปร่งใส ระบบตรวจวัด รายงานและทวนสอบ (Measuring, Reporting and Verification : MRV) บนพื้นฐานของความไว้วางใจกัน ควบคู่ไปกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

๔.๓ การจัดทำตราสารยอมรับข้อแก้ไขพิธีสารเกียวโต

ปัจจุบันมี ๒๓ ประเทศ (ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗) ที่ได้ยื่นตราสารยอมรับข้อแก้ไขพิธีสารเกียวโต เพื่อให้พันธกรณีที่สอง (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๓) มีผลบังคับใช้ ซึ่งในข้อบทของอนุสัญญาฯ จะต้องมียังน้อย ๑๔๔ ประเทศ หรือ ๒ ใน ๓ ของรัฐภาคียื่นตราสารยอมรับ จึงจะทำให้พันธกรณีที่สองของพิธีสารมีผลบังคับใช้ สำหรับประเทศไทยอยู่ระหว่างดำเนินการ คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๔.๔ การประชุมองค์การย่อยด้านการดำเนินงาน สมัยที่ ๔๑ (SBI41)

เป็นการเจรจาในประเด็นการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีประเด็นที่สำคัญ อาทิ

๑) แนวทางการดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสม (National Appropriate Mitigation Actions : NAMAs) ที่ประชุมได้ยืนยันสร้างความเข้าใจในความหลากหลายของการจัดทำ NAMAs และยืนยันความต้องการให้มีการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและเพิ่มขีดความสามารถต่อไป และกระตุ้นให้การดำเนินงานของระบบลงทะเบียน (NAMAs Registry) สมเหตุสมผล และอำนวยความสะดวกทั้งการบันทึกข้อมูล การจับคู่และการให้การสนับสนุนโครงการ สำหรับประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการดำเนินงาน NAMAs ได้แก่ กระตุ้นให้ประเทศพัฒนาแล้วสนับสนุนการเงินผ่านระบบลงทะเบียนเพิ่มมากขึ้น

๒) การจัดทำแผนการปรับตัวแห่งชาติ (National Adaptation Plan : NAP) ที่ประชุมพิจารณากระบวนการจัดทำและดำเนินการแผนการปรับตัวแห่งชาติ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวและลดความเปราะบาง โดยมีแนวทางที่จะเสนอให้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์

๓) การสูญเสียและความเสียหาย (Loss and Damage) ที่ประชุมสามารถตกลงจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) ซึ่งอยู่ในตำแหน่งวาระไม่เกิน ๒ ปี และสามารถกำหนดสัดส่วนของสมาชิก ๒๐ ที่นั่งได้สำเร็จ หลังจากที่มีการถกกันอย่างเข้มข้นยาวนาน

๔) การทบทวนรอบสองของกองทุนการปรับตัว (Second review of Adaptation Fund) ได้ตกลงให้มีการกำหนดเป้าหมายของการจัดตั้ง National Implementing Entity (NIE) ให้ได้อย่างน้อย ๓๕ หน่วยภายใน COP21 ให้จัดหารายได้จากแหล่งอื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งปัจจุบันได้จากการขายเครดิตที่ได้มาจากการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการดำเนินภายใต้โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด และการบริจาคจากกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว รวมได้ ๑๐๔.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รวมทั้งให้พิจารณาความเป็นไปได้ของการดำเนินงานที่สอดคล้อง ไม่ซ้ำซ้อนและสนับสนุนกับ GCF

รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

๔.๕ การประชุมองค์กรย่อยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สมัยที่ ๔๑ (SBSTA41)

ซึ่งมีการพิจารณาในประเด็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ สรุปประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

๑) แนวทางด้านระเบียบวิธีการสำหรับการลดก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้ (Methodological guidance for REDD+) ในเรื่องการประสานงานในการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการลดผลกระทบในสาขาป่าไม้โดยประเทศกำลังพัฒนา ที่ประชุมมีการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการให้ดำเนินการสนับสนุนทางการเงินในการดำเนินงานอย่างโปร่งใส ทั้งถึง และเพียงพอ และต้องการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ชุมชนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม เข้าร่วมประชุมด้วย

๒) การใช้ประโยชน์ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน และกิจการด้านป่าไม้ (LULUCF) ให้มีการส่งกิจกรรมการปลูกพืชทดแทนหรือการเพิ่มพื้นที่สีเขียว อาทิ วนเกษตร (agroforestry) ที่มีมาตรฐานต่ำกว่าข้อกำหนดพื้นฐานของป่าไม้ โดยขอให้กรรมการบริหารของ CDM พิจารณาความเหมาะสม และกระบวนการขั้นตอนต่อไป

๓) กลไกทางการตลาดและไม่ใช่ตลาด รวมทั้งวิธีการที่หลากหลาย (Market and non-market mechanisms under the Convention, Various Approaches) ไม่สามารถตกลงร่วมกันได้ ซึ่งประเทศพัฒนาแล้วเห็นว่าควรรอผลการประชุม ADP ว่าทิศทางของกลไกตลาดและที่ไม่ใช่ตลาดว่าจะเป็นอย่างไร ส่วนประเทศกำลังพัฒนาเห็นว่าควรพัฒนากลไกเหล่านี้ต่อไปอย่างต่อเนื่องในช่วงพันธกรณีระยะที่สองของพิธีสารเกียวโต (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๓)

รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

๔.๖ การประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ Durban Platform ว่าด้วยการเพิ่มระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัว สมัยที่ ๒-๗ (ADP2-7)

แบ่งเป็น ๒ ส่วนหลัก ๆ เพื่อหารือในเอกสารสำคัญ ๒ ฉบับ คือ ๑) ร่างเอกสารข้อตัดสินใจของ ADP สำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ ครั้งที่ ๒๑ และ ๒) ร่างเอกสาร (Non-paper) การเจรจาเกี่ยวกับองค์ประกอบของข้อตกลงใหม่ (Draft negotiating text) โดยแบ่งการหารือต่อร่างเอกสารข้อตัดสินใจของ ADP สำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ ครั้งที่ ๒๑ ออกเป็นแบบคู่ขนานระหว่าง Workstream I (วิสัยทัศน์ต่อข้อตกลงฉบับใหม่หลังปี ค.ศ. ๒๐๒๐ หรือปี พ.ศ. ๒๕๖๓) และ Workstream II (การยกระดับการดำเนินการก่อนปี ค.ศ. ๒๐๒๐ หรือปี พ.ศ. ๒๕๖๓) ในขณะที่ร่างเอกสารข้อตัดสินใจแบ่งแบบคู่ขนานในประเด็นการปรับตัวและการเงิน จากนั้นจึงต่อด้วยการหารือในประเด็นอื่น ๆ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) องค์ประกอบของข้อตกลงใหม่ (Draft negotiating text) ที่ประชุมมีข้อตัดสินใจให้พิธีสาร ตราสารกฎหมาย หรือข้อตกลงที่มีผลทางกฎหมายที่จะมีผลบังคับใช้กับทุกภาคีจะต้องสะท้อนความสมดุลในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเงิน

การพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี การเสริมสร้างศักยภาพ และความโปร่งใสของการดำเนินงานและการสนับสนุน โดยเน้นย้ำให้ความตกลงภายใต้ข้อตกลงใหม่ ค.ศ. ๒๐๑๕ หรือปี พ.ศ. ๒๕๖๓ สะท้อนหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างตามศักยภาพ (Common But Differentiated Responsibilities : CBDR) และความแตกต่างในบริบทของแต่ละประเทศ และตัดสินใจให้ ADP จัดทำร่างเอกสารการเจรจาเกี่ยวกับองค์ประกอบของข้อตกลงใหม่ ให้แล้วเสร็จก่อนเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๒) การหารือร่างเอกสาร (Non-paper) การเจรจาข้อตกลงใหม่ โดยร่างเอกสารได้แบ่งประเด็นหลักในการหารือจากร่างเอกสารประกอบด้วย (๑) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ต้องการให้ได้รับความสำคัญในระดับเดียวกับการลดก๊าซเรือนกระจก (๒) การเงินและความร่วมมือและสนับสนุนในการดำเนินงานซึ่งคาดหวังให้ประเทศพัฒนาแล้วสนับสนุนต่อไป (๓) การลดก๊าซเรือนกระจกที่ต้องการการยกระดับการดำเนินงาน (๔) ความโปร่งใสของการดำเนินงานและการสนับสนุน (๕) การพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี (๖) การเสริมสร้างศักยภาพ และ (๗) กรอบเวลาและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับพันธกรณีหรือการมีส่วนร่วม

รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕

๔.๗ การหารือทวิภาคี

๑) การหารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ว่า ทั้งสองประเทศเห็นความสำคัญของข้อตกลงใหม่ที่จะมีขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากจะช่วยลดก๊าซเรือนกระจก ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ การจัดทำความร่วมมือทวิภาคีกลไกการซื้อขายก๊าซเรือนกระจก (Joint Credit Mechanism : JCM) กับประเทศญี่ปุ่น จะส่งผลให้ประเทศไทยได้ประโยชน์จากการถ่ายทอดเทคโนโลยี ทั้งนี้ การจัดทำความร่วมมือทวิภาคีจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

๒) การหารือร่วมกับนาย Yvo de Boer ผู้อำนวยการใหญ่ของสถาบัน Global Green Growth Institute (GGGI) เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดย GGGI เชิญชวนประเทศไทยให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสถาบัน เนื่องจากการดำเนินงานของสถาบัน GGGI สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ประเทศไทยให้ความสำคัญอยู่แล้ว ซึ่งหัวหน้าคณะผู้แทนไทยแสดงความเห็นชอบกับเรื่องดังกล่าว เพราะแนวทางการดำเนินงาน สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อีกทั้งประเทศไทยในฐานะประเทศกำลังพัฒนาไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าสมาชิกและจะได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมเป็นสมาชิก โดยสถาบันจะส่งผู้เชี่ยวชาญมาให้คำปรึกษา ทั้งนี้ ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิก GGGI จะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
ดังนี้

๕.๑ รับทราบสรุปผลการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๐ และการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๑๐ ณ กรุงลามา สาธารณรัฐเปรู

๕.๒ มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหน่วยประสานงานกลาง (National Focal Point) ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดำเนินการที่สอดคล้องกับผลของการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีฯ ในครั้งนี้ ดังนี้

๑) ดำเนินการจัดทำตราสารยอมรับข้อผูกมัดพิธีสารเกียวโตให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเป็นไปตามกรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พันธกรณีที่สองของพิธีสารเกียวโตมีผลบังคับใช้โดยเร็ว

๒) จัดตั้งเป็นหน่วยประสานงานหลัก (National Designated Authority : NDA) ของกองทุน Green Climate Fund (GCF) อย่างเป็นทางการ เพื่อให้เป็นหน่วยงานประสานงานกลางระหว่างประเทศไทยกับกองทุน GCF ต่อไป ซึ่งกองทุนดังกล่าวจะเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการสนับสนุนการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในมิติต่าง ๆ ต่อไป

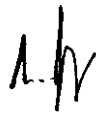
๓) ผลักดันมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสม (NAMAs) ตามที่ประเทศไทยได้แสดงเจตจำนงไว้ต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ รวมทั้งควรเร่งเสริมสร้างศักยภาพของโครงสร้างและกระบวนการในการตรวจวัด รายงาน และทวนสอบ (Measurement, Reporting and Verification : MRV)

๔) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในเรื่องความตกลงกลไกเครดิตร่วม (Joint Credit Mechanism : JCM) ของญี่ปุ่น เพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากกลไกดังกล่าว ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดำเนินการโครงการดังกล่าวร่วมกับญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๖)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๖๙๐